

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.406 van 27 mei 1997
in de zaak A. 72.135/VII-14.924.**

In zake : Dirk MARTENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. FRANCIS,
kantoor houdende te LEUVEN,
Koning Leopold I-straat 18

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk MARTENS op 20 november 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 12 september 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende inwilliging van het administratief beroep van de Vlaamse Landmaatschappij tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meulebeke van 18 maart 1996 waarbij hem een milieuvergunning werd verleend voor het uitbreiden van een varkensfokkerij met onder meer 15 zeugen en 101 mestvarkens tot 75 zeugen en 525 mestvarkens;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 februari 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. VAN STEEN die, loco Advocaat E. FRANCIS verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende doet gelden :

"IV. MOEILIJK TE HERSTELLEN ERNSTIG NADEEL

Op het ogenblik dat verzoeker zijn huidige exploitatie overnam, was het bedrijf in kwestie een gemengd bedrijf, relatief klein van oppervlakte met een kleine varkensstapel in een compleet verouderde en versleten infrastructuur.

Om het bedrijf leefbaar te houden diende op de ganse oppervlakte van het bedrijf grove groenten te worden geteeld, aangevuld met een bijkomend inkomen uit de varkenshouderij.

De grove groententeelt is een heel arbeidsintensieve activiteit wat er toe leidt dat er voor verzoeker weinig tijd overblijft om nog op een efficiënte manier een afdoend bijkomend inkomen te verwerven.

Vandaar dat het verder werken met de voor de varkenshouderij aanwezige infrastructuur onmogelijk was : door de onaangepaste en verouderde installaties moesten driemaal meer arbeidsuren gepresteerd worden per varken dan op een modern bedrijf, terwijl het bovendien niet mogelijk is om op een dergelijk bedrijf zelfs maar aan gemiddelde technische resultaten te geraken.

Het arbeidsinkomen uit de varkenshouderij op een dergelijk bedrijf is dan ook verwaarloosbaar of als men m.a.w. een normale arbeidsvergoeding zou voorstellen is een dergelijk bedrijf sterk verlieslatend.

Daarenboven was de uitrusting technisch zodanig versleten dat ze dringend aan hernieuwing toe was.

Vandaar dat de aanvraag van verzoeker tot vernieuwing van zijn bedrijf een technische en economische prioriteit vormt opdat het bedrijf zou kunnen overleven.

De investeringen die nodig zijn om het bedrijf te moderniseren zijn echter technisch en economisch onverantwoord wanneer het bedrijf slechts vergund is voor 484 varkens.

Opdat de vereiste investeringen wel rendabel zouden zijn dient verzoeker te beschikken over een bedrijf van 600 varkens waarvan 75 zeugen en 525 mestvarkens, zodat het bedrijf 'gesloten' kan blijven.

Wat de bouwkosten betreft geldt de regel dat hoe groter de stal is - en dit geldt vooral in de zeugenhouderij - hoe lager de bouwkosten zullen zijn per dier.

Dit kan aangetoond worden met enkele voorbeelden :

De kraamhokken waar de biggen worden geboren zijn zodanig gecompartmenteerd dat om de week of in het uiterste geval om de twee weken een compartiment leeggemaakt en gereinigd moet kunnen worden.

Deze kraamhokcompartimenten bevatten om constructieve redenen nagenoeg altijd een bepaald aantal zeugen. Op een bedrijf van 75 zeugen kunnen de kraamcompartimenten ingericht worden per 6 zeugen.

In een bedrijf van 60 zeugen zouden kraamhokcompartimenten slechts mogen ingericht worden per 4 zeugen, wat economisch niet haalbaar is.

Ieder compartiment is namelijk volledig ingericht met een aparte verwarmings- en ventilatie-eenheid. Deze verwarmings- en ventilatie-eenheid is zowat het duurste van de gehele stalinrichting.

In een bedrijf met 75 zeugen kan dus één eenheid afgeschreven worden op 6 zeugen, met 60 zeugen moet zo één eenheid afgeschreven worden op 4 zeugen, wat de kosten hiervan per zeug met de helft verhoogd.

Wat het bouwen op zich betreft van de stallen zit men, bij een kraamafdeling voor 60 zeugen met evenveel ruimtes als bij een kraamafdeling voor 75 zeugen, alleen zijn ze altijd iets kleiner.

Dit maakt dat, hoewel de stal kleiner is, er toch nagenoeg evenveel werk is en daarenboven nagenoeg evenveel kost. Ook leidt dit dan ook tot hogere bouwkosten per zeug.

Samengevat betekent dit dat de kostprijs voor een zeugenstal van 75 zeugen ongeveer 6 miljoen zal kosten en een zeugenstal voor 60 zeugen ongeveer evenveel.

Wat de werking betreft kan naar analogie geredeneerd worden.

Een moderne bedrijfsvoering in de varkenshouderij is dermate opgevat dat 75 zeugen het absolute minimum is en dit om tal van redenen.

Een voorbeeld :

In de moderne varkenshouderij wordt uitsluitend gewerkt met K.I. (kunstmatige inseminatie). Dit betekent dat mits een kleine investering in K.I. materiaal één beer ruimschoots volstaat voor een minimum van 75 zeugen terwijl bij natuurlijke dekking normalerwijze één beer vereist is voor 20 tot 25 zeugen.

Een bedrijf met 60 zeugen dient derhalve te werken met drie beren en natuurlijke dekking of met aankoop van K.I.-sperma, terwijl voor een bedrijf van 75 zeugen dat werkt met bedrijfs-K.I. slechts één eigen beer nodig heeft.

De kosten van de beer per zeug bedragen slechts de helft van de kosten voor het bedrijf met 60 zeugen.

Ook m.b.t. de prijzen geldt dat zowel voor wat betreft het aankoopvolume van bijvoorbeeld de voeders, als voor wat betreft het verkoopvolume van de vleesvarkens, een gesloten bedrijf met 75 zeugen het minimum is om een zeugenhouderij te exploiteren.

Dit wordt ook bevestigd door de praktijk aangezien er nagenoeg geen moderne bedrijven meer bestaan van minder dan 75 zeugen.

In cijfers uitgedrukt betekent dit voor verzoeker het volgende :

De begininvestering in de zeugenhouderij bedraagt zowel voor 60 zeugen als voor 75 zeugen ongeveer 6 miljoen frank.

Wat de vleesvarkensstallen betreft, bedragen de investeringen voor 484 vleesvarkens 4,7 miljoen fr.

Op het huidige bedrijf van verzoeker met 60 zeugen wordt jaarlijks ongeveer 200 ton voeder aangekocht. Op een bedrijf met 75 zeugen is dit jaarlijks 360 ton.

Gemiddeld betekent dit dat op het bedrijf met 75 zeugen het voeder gemiddeld 0,15,-Bf goedkoper kan aangekocht worden dan op het huidige bedrijf van verzoeker.

Bovendien zijn ook de andere variabele kosten voor een bedrijf met 60 zeugen even hoog als deze voor een bedrijf met 75 zeugen.

Daarentegen kan de arbeidsinzet op beide bedrijven als identiek aanzien worden, hetzij ongeveer 1200 manuren per jaar.

De meeste arbeidsprestaties moeten namelijk slechts één maal per dag geleverd worden, ongeacht of het bedrijf in kwestie 60 of 75 zeugen exploiteert.

Andere zaken (bijvoorbeeld de kunstmatige inseminatie) gebeuren op een bedrijf met 75 zeugen efficiënter en dus sneller per zeug dan op een bedrijf met 60 zeugen.

Algemeen kan gesteld worden dat op het bedrijf van 60 zeugen de technisch resultaten per zeug lager liggen.

Op het bedrijf van 60 zeugen zullen bovendien jaarlijks zowat 960 vleesvarkens verkocht worden terwijl op het bedrijf van 75 zeugen jaarlijks zowat 1.250 vleesvarkens zullen verkocht worden.

Zodoende komt men aan de opbrengsten, kosten en bruto inkomsten zoals weergegeven in de tabel (stuk 3) met de schatting van de kosten en opbrengsten op de twee gesloten bedrijven.

Bijgevolg eist zowel een bedrijf van 60 zeugen als één van 75 zeugen een begininvestering van meer dan 10 miljoen frank.

Door de hogere efficiëntie en het schaalvoordeel op het grotere bedrijf is de arbeidsbehoefte op beide bedrijven even hoog terwijl de kosten per zeug gerekend lager zijn op het grootste bedrijf.

Zodoende kan verzoeker met de exploitatie van zijn huidig bedrijf slechts een gemiddeld bruto inkomen op jaarbasis van 400.000,-Bf verwerven, terwijl zijn inkomen mits toekenning van de uitbreiding met dezelfde arbeidsinzet en met een ietwat hogere kapitaalsinzet 1.100.000,-Bf zou kunnen verdienen.

Het uitgerekende bruto inkomen is een gemiddeld inkomen wat betekent dat het in werkelijkheid ook nog lager kan zijn.

Voor verzoeker die als jonge landbouwer een gezin met twee kinderen dient te onderhouden, betekent de weigering van de uitbreiding niet alleen een financieel, doch ook een ernstig moreel nadeel";

Overwegende dat verzoeker, die thans beschikt over een vergunning voor het houden van 60 zeugen en 424 mestvarkens, niet aantoonde dat de aangevoerde nadelen, zo ze ernstig en moeilijk te herstellen zouden zijn, voortvloeien uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.